



ת"פ 27542/11/14 - מדינת ישראל נגד מאור קדוש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27542-11-14 מדינת ישראל נ' קדוש

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

מדינת ישראל בעניין:

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד דניאל שימשילשוילי

נגד

מאור קדוש (אחר/נוסף)

הנאשם ע"י ב"כ עו"ד יהודה שושן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן, לפי סעיפים 19+13א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים").
2. על פי המתואר בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום הופעל נ.פ. 8-14 כסוכן סמוי מטעם משטרת ישראל (להלן: "הסוכן") וזאת על מנת לרכוש אמל"ח, סמים מסוכנים ו/או חומרים מסוכנים מסוחר סמים ואמל"ח באזור ירושלים ומרכז הארץ.
3. על פי עובדות האישום הראשון, הנאשם הורשע בכך שביום 16.8.14, בסמוך לשעה 23:40, ברחוב דניאל, בשכונת מוסררה, בירושלים (להלן: "המקום"), מכר הנאשם לסוכן סם מסוג חשיש, במשקל של 48.84 גרם נטו (להלן: "הסם"), תמורת סך ₪2,350. באותן הנסיבות, בשל היכרות קודמת בין הנאשם לסוכן, כשבועיים עובר למועד האמור, נדברו הנאשם והסוכן על אפשרות לבצע עסקת סמים. בעקבות השיחה האמורה, כשבוע ימים לאחר מכן, התקשר הנאשם לסוכן והודיעו כי "יש כיוון לגראס", אולם לא חזר אל הסוכן באותו היום. ביום 16.8.14, התקשר הנאשם לסוכן והשניים סיכמו כי הנאשם ימכור לסוכן סם מסוכן במחיר של ₪2,250 וכי יקבל 100 ₪ נוספים בעבור נסיעה במונית. בהמשך לתיאום הטלפוני, הגיע הסוכן למקום, פגש בנאשם והנאשם נכנס לרכבו של הסוכן ומסר בידו את חתיכת הסם ובתמורה מסר לידו הסוכן סכום של ₪2,250 ₪ ועוד 100 ₪ נוספים.
4. על פי עובדות האישום השני, הנאשם הורשע בכך שביום 23.9.14, סמוך לשעה 12:50, ברחוב מאיר גרשון, פסגת זאב, בירושלים (להלן: "המקום"), מכר הנאשם לסוכן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 40.50 גרם נטו (להלן: "הסם"), תמורת סך ₪2,600. באותן הנסיבות, בהמשך לתיאום טלפוני בין הסוכן לנאשם, הגיע הסוכן למקום, פגש בנאשם, אשר מסר לידו שקית שקופה ובתוכה הסם ובתמורה קיבל לידו סכום של ₪2,500 ₪ ו-100 ₪ נוספים לנסיעות.



5. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים על כך שהנאשם ישלח לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו, כאשר כל אחד מהצדדים יטען לעונש באופן חופשי. ב"כ המאשימה הדגיש במעמד הצגת הסדר הטיעון כי עמדת המאשימה היא להטלת מאסר בפועל על הנאשם.

כמו כן היתה הסכמה עובדתית בין הצדדים לפיה לא היה מידע מודיעיני כנגד הנאשם עובר למכירות המתוארות בכתב האישום. הרווח של הנאשם בכל עסקה היה זניח והנאשם השיג את הסמים עבור סוחר אליו נסע ביחד עם הסוכן.

6. הטיעונים לעונש נדחו מעת לעת לצורך קבלת תסקירים משלימים בעניינו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

7. מתסקיר שירות המבחן מיום 12.10.15 עלה כי הנאשם בן 25, רווק המתגורר בבית אביו בשכונת "מוסררה" בירושלים ועובד כ"סבל" בחברת הובלות אשר בבעלות אביו. עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם הוא הצעיר מבין ארבעה אחים, אשר בגיל שלוש התייתם מאמו, שנהרגה בפיגוע טרור. הנאשם תיאר קשר קרוב עם אחיו, בייחוד עם אחותו הגדולה, המהווה עבורו בין היתר דמות אם ומקור לתמיכה וסיוע. כאשר הנאשם היה בן 12, נישא אביו בשנית לבת זוגתו הנוכחית המתגוררת עמם בביתם, ולהם נולדו שני ילדים נוספים בגילאים 15 ו-16 והנאשם תיאר קשר טוב עימם.

אביו, בן 56, בעל חברת הובלות. הנאשם תיאר את אביו כאדם רגיש, שקט, המסור למשפחתו ולפרנסתה. כן עלה מדבריו של הנאשם כי אביו הוא דמות משמעותית מאוד עבורו ומהווה לו מקור לתמיכה, הכלה וסיוע. הנאשם תיאר את הקשר הקרוב בינו לבין אביו בשל העובדה כי במשך השנים האחרונות בילה הנאשם את רוב שעות היום במחיצת אביו עמו הוא עובד בחברת ההובלות שבבעלותו. קצינת המבחן התרשמה ממרכזיות הקשר בין הנאשם לאביו בחייו של הנאשם, אשר בין היתר מתאפיין בתלות הדדית קושי בנפרדות ונטייה לגוננות יתר על הנאשם לצד היותו מקור תמיכה עבורו.

אמו, נהרגה בפיגוע חבלני לפני כ-23 שנים ועבדה כמהנדסת כבישים. קצינת המבחן התרשמה כי עד היום הנאשם מתקשה להשלים עם אובדנה הפתאומי ועם חסרונה בחייו. כן התרשמה קצינת המבחן כי בשל התנאים בהם גדל, בהם אובדן אמו באופן פתאומי בגיל צעיר, והתלות בקשר עם אביו במהלך השנים, הנאשם הושפע בבניית דימויו העצמי, גיבוש זהותו ותפקודו כבוגר עצמאי בעל יכולתו לבסס יחסים של אמון וביטחון עם דמויות משמעותיות בחייו ועם גורמי תמיכה וטיפול, בהם אף שירות המבחן.

הנאשם השלים 11 שנות לימוד, עם תעודת בגרות חלקית. קצינת המבחן ציינה כי במשך השנים הנאשם סבל מקשיים התנהגותיים ולימודיים, ואובחן כסובל מהפרעות קשב וריכוז והומלץ לו לטפל בכך באמצעות ריטלין, אולם הנאשם סירב ליטול כדורים אלה. עוד מסר הנאשם כי במשך השנים, ובייחוד בשנותיו בתיכון, סבל מהקנטות חוזרות ונשנות מצד חבריו בבית הספר, אשר הגבירו את תחושות הקיפוח, המצוקה הרגשית והשונות החברתית אשר חש וכן העצימו את קשייו להתמודד עם כללי המסגרת הלימודית.

כאשר נשר מלימודיו בסיום כיתה י"א, שולב בפרויקט היל"ה של היחידה לקידום נוער בירושלים. בנוסף מסר כי



בגיל 17 אובחנה בגופו בעיה בריאותית ומאז מטופל תרופתית, ועל רקע זה לא גויס לשירות צבאי. קצינת המבחן התרשמה כי אי גיוסו העמיק, בין היתר את תחושות הדחייה, השונות וחוסר השייכות המלוות אותו במשך השנים.

8. אשר לשימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים, מסרה קצינת המבחן כי הנאשם צרך אלכוהול מגיל 17, אך לדבריו לעיתים רחוקות ובנסיבות חברתיות בלבד, והתנסה בחשיש בגיל 18, אך מסר כי אינו משתמש בסמים היום. הנאשם מסר בדיקות סמים ובשתיים מהן נמצאו פעמיים שרידי סם. בבדיקה שנערכה ביום 1.7.15, נמצאו שרידי סם מסוג אקסטזי ובבדיקה שנערכה ביום 9.8.15, נמצאו שרידי סם מסוג קוקאין.

ממידע אשר נמסר לשירות המבחן מהעובדת הסוציאלית המטפלת בנאשם מטעם "המוסד לביטוח לאומי" (להלן: **"העובדת הסוציאלית"**) עלה כי נעשו מספר ניסיונות לשלב את הנאשם בטיפול, הן באופן פרטני והן במסגרות לשיקום מקצועי ותעסוקתי אשר לא צלחו. בין היתר, הנאשם שולב בתוכנית להשמה תעסוקתית ממנה נשר לאחר כשלושה חודשים ולפני כשנה הופנה ליחידה לקידום ונוער צעירים על רקע ההליך הפלילי מושא כתב האישום על מנת לשלבו בטיפול פרטני מטעמם אשר לדבריה לא צלח. נוסף לכל זאת, העובדת הסוציאלית מסרה כי נעשו מספר ניסיונות להעלות את נושא צריכת האלכוהול בפניו, אולם הוא המשיך להכחיש בעייתיות או קושי בנושא, כשלדבריו הוא אינו סובל מבעיה ואינו זקוק להתערבות טיפולית בנושא.

עוד מסרה קצינת המבחן כי התרשמה שהתלות והיגררות חברתית, משפיעים על התנהלותו ושיקול דעתו של הנאשם. קצינת המבחן הוסיפה כי במסגרת הליכי המעצר שוחרר הנאשם למעצר בית בתנאים מגבילים לבית אחותו ולאחר כחודשיים לבית אביו, והשתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית המתקיימת בשירות המבחן. קצינת המבחן מסרה כי לצד קשייו של הנאשם בתחילה בהגעה סדירה ובהבעת מחויבות לתהליך הקבוצתי, הנאשם הגיע לאחרונה באופן סדיר ושיתף את חברי הקבוצה בתכנים אישיים.

9. אשר לעברו הפלילי של הנאשם מסרה קצינת המבחן כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, אולם לנאשם היכרות קודמת עם שירות המבחן, שכן הוא הופנה לשירות המבחן בשנת 2009 במסגרת ת"פ 9191/08, בגין עבירה של החזקה ושימוש בסמים, והוטל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות זאת ללא הרשעתו.

10. אשר לביצוע העבירה, מסרה קצינת המבחן כי הנאשם לקח אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה. לטענתו העבירות בוצעו בעיקר מתוך הערכה לסוכן, אותו הכיר מילדותו ופגש אותו באקראי כחודשיים עובר לביצוע העבירות, עת נסע במונית. לדבריו, תחילה סירב לבצע את העבירות, אולם לאחר מכן התקשה לעמוד בלחץ ובפיתוי.

11. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, מסרה קצינת המבחן כי הנאשם צעיר שחווה אובדן טראומתי בילדותו המוקדמת, וניכר כי עד היום מתקשה להשלים עם האובדן. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם נושא עמו תחושות של קיפוח, חסך רגשי, פגיעה בדימוי העצמי וקושי משמעותי במתן אמון וביטחון בסביבתו, בדמויות משמעותיות בחייו ובגורמי תמיכה וטיפול. כן התרשמה קצינת המבחן מקשר תלתי עם אביו, המאופיין בקושי בנפרדות ובתלות בקשר עמו מבחינה רגשית ותעסוקתית. בנוסף, הנאשם התמודד מגיל צעיר עם קשיי קשב וריכוז וכן עם קשיים לימודיים והתנהגותיים, תוך קושי לעמוד בכללי מסגרות הלימוד ונשר מלימודיו במהלך כיתה י"א ללא השלמת תעודת בגרות או רכישת מקצוע. בהמשך, התקשה הנאשם להשתלב בתעסוקה עצמאית וכן לא גויס לצבא על רקע רפואי. קצינת המבחן התרשמה כי תחושת



החסר והקיפוח המלוות את הנאשם מגיל צעיר, כמו גם דימויו העצמי הפגוע והצורך בשייכות, הכרה והערכה חברתית היוו גורמים שדרבנו למעורבותו בפלילים. כמו כן התרשמה קצינת המבחן כי מצבי לחץ, חרדה או חוסר אונים מביאים את הנאשם לפעול באופן פזיז ואימפולסיבי ומקשים עליו לווסת התנהלותו ולהפעיל שיקול דעת מעמיק. עוד התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם מתקשה לבחון לעומק את דפוסי התנהלותו תוך נטייה למיקוד שליטה חיצוני והכחשת מצבו ונוטה להשליך את הנסיבות להתנהגותו על גורמים חיצוניים. בנוסף התרשמה קצינת המבחן מחשיפה של הנאשם לעבריינות ומשימוש לרעה בחומרים ממכרים וכל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות עבירות בעתיד. לצד זאת ציינה קצינת המבחן כי זו הפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין פלילי, ובמשך השנים עבד עם אביו באופן מסודר ורציף והביע שאיפה לנהל אורח חיים תקין וכן הביע מוכנות לשיתוף פעולה עם שירות המבחן. בנוסף, מרבית הבדיקות לאיתור שרידי סם אשר מסר הנאשם בשירות המבחן נמצאו נקיות מסמים, כל אלה מהווים להערכתה גורמי סיכוי למניעת הישנות עבריינות בעתיד.

12. קצינת המבחן התרשמה כי מחד מדובר בנאשם אשר משתדל להציג קיום אורח חיים נורמטיבי ותקין ומאידך מתמודד עם קשיים רגשיים ותפקודיים תוך נטייה לשימוש בסמים ולעבריינות. כמו כן, מבטא מוטיבציה לשינוי והתנהלות תקינה ולשיתוף פעולה עם שירות המבחן ובפועל מתקשה לבטא מחויבות מלאה לתהליך והביע לעיתים אמביוולנטיות באשר לקבלת הטיפול. על כן, הנאשם זקוק להמשך מעקב ולהתערבות טיפולית שיקומית עבודה. בשל חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, גילו הצעיר והצורך בהמשך ההתערבות הטיפולית בעניינו סברה קצינת המבחן להמליץ על ענישה תומכת שיקום, אשר תציב גבולות ברורים עבור הנאשם ותהווה גורם מדרבן ומגייס לטיפול, שיקום והתנהלות יציבה יותר ועל כן המליצה על הטלת עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, צו מבחן לשנה, קנס ומאסר מותנה.

13. על רקע תסקיר זה ביקש ב"כ הנאשם בישיבה שהתקיימה לפניו ביום 14.10.15 להורות על קבלת תסקיר משלים משירות המבחן שיבהיר בשנית את תוצאות בדיקת השתן החיוביות של הנאשם, שכן לטענתו באשר לסם האקסטזי שנמצא בשתן של הנאשם, יתכן שהדבר הוא תוצאה של אכילת מזון, וזאת הקיש ב"כ הנאשם מתסקיר שהוגש בתיק פלילי אחר בו נבדקו תוצאות חיוביות של מציאת הסם אקסטזי בשתן ועלה מתוצאות הבדיקה כי לא ניתן לאמת את תוצאות הדגימה היות שמדובר בבדיקות המתבצעות על ידי ערכות חד פעמיות וייתכן שישנם מצבים של הטעיות באמצעי הבדיקה שיכולים להיות מושפעים מאכילת מזון. באשר לבדיקה בה נמצא סם הקוקאין ביקש ב"כ הנאשם הבהרה שכן הנאשם הגיע לבדיקה ביום 9.8.15 תחת הרדמה מקומית עם חומר הקודאין בשל ניתוח שעשה, וקודאין מרכיב של קוקאין. עוד ביקש ב"כ הנאשם כי שירות המבחן יבהיר בנוסף מדוע משתמש במידע שהתקבל אודות הנאשם מעובדת סוציאלית אשר טיפלה בנאשם מטעם הביטוח הלאומי לפני כשבע שנים ואינו רלוונטי היום.

14. תסקיר שירות מבחן משלים התקבל ביום 5.11.15 וממנו עולה כי בהתייחס לדברי ב"כ הנאשם ולמרשם הרפואי אותו הציג, שירות המבחן ערך בירור מקיף נוסף בנושא שרידי הסם שנמצאו בשתן של הנאשם על ידי פניה לאחראית בדיקת השתן מטעם האגודה לבריאות הציבור וביקשו חוות דעת נוספת. בחוות הדעת הובהר כי תוצאות הבדיקות לאיתור שרידי הסם אשר נערכו במסגרת שירות המבחן תקפות במלואן ולא נמצאו חומרים מיוחדים המשפיעים על תוצאה חיובית של אקסטזי. בהתייחס לתוצאות בדיקת השתן שמסר הנאשם ביום 9.8.15, אשר נמצאה עם שרידי סם מסוג קוקאין, ציינה קצינת המבחן כי בדו"ח הרפואי שהנאשם העביר לידי שירות המבחן מיום 9.8.15 נכתב כי הנאשם טופל תחת הרדמה מקומית



בתרופה מסוג לידוקאין+ אדרנלין ואין אזכור של חומר בשם קודאין, כפי שנמסר מפי ב"כ הנאשם בדיון מיום 14.10.15. קצינת המבחן מסרה כי בתגובת המעבדה נכתב "לידוקאין ואדרנלין לא משפיעים על תוצאה חיובית של קוקאין". יחד עם זאת, בדו"ח הרפואי שהנאשם מסר נרשם בין היתר כי במהלך הטיפול הרפואי נעשה שימוש בגזה טבולה בקוקאין 10% לצורך אלחוש מקומי בחלל האף וביחס לכך נמסר מהמעבדה כי אין בכך אינדיקציה מספקת להעיד על שימוש בסם או לשלול שימוש בסם.

אשר להברה לעניין המידע שהתקבל בשירות המבחן מהעובדת הסוציאלית, ציינה קצינת המבחן כי העובדת הסוציאלית מסרה כי הנאשם ומשפחתו עמדו עמה בקשר גם בשנה האחרונה, כשבין היתר הנאשם יצר עמה קשר לאחר שחרורו מבית המעצר בהליך הפלילי מושא כתב אישום זה, בבקשה לשלבו בטיפול פרטני כפי שפורט בתסקיר הקודם. כן מסרה כי היא הייתה בשנת 2012 בקשר עם הנאשם סביב ניסיון לשלבו בתוכנית להשמה בתעסוקה, אשר ממנה נשר הנאשם לאחר כשלושה חודשים. בנוסף נמסר ממנה כי אביו ואחותו של הנאשם היו עמה בקשר לאחרונה הן סביב ההליך המשפטי הנוכחי והן סביב דאגתם ביחס לדפוסי צריכת האלכוהול של הנאשם. קצינת המבחן התרשמה כי כיום, לאחר הניסיון לשלב את הנאשם בטיפול פרטני בשנה האחרונה, אשר לא צלח, העובדת הסוציאלית איננה בקשר עם הנאשם.

באשר לקשר של הנאשם עם שירות המבחן, קצינת המבחן ציינה כי ממידע עדכני אשר קיבלה ממנחות קבוצה לעצורי בית בה משתתף הנאשם בשירות המבחן, עולה כי הנאשם ממשיך להגיע למפגשים הקבוצתיים מידי שבוע. כן הופנה להשתתף בסדנת "חוק ומשפט" המתקיימת מטעם שירות המבחן. כמו כן, הבדיקות הנוספות אשר מסר הנאשם בשירות המבחן מאז הדיון האחרון נמצאו נקיות מסמים.

לסיום, קצינת המבחן חזרה על המלצתה מהתסקיר הקודם ביום 12.10.15 בו המליצה על הטלת עונש מוחשי של מאסר שירוצה בעבודות שירות, קנס ומאסר מותנה לצד הטלת צו מבחן לשנה שיאפשר לנאשם להמשיך בהליך השיקומי בו החל.

15. בדיון שהתקיים לפניי ביום 8.11.15 העלה ב"כ הנאשם טענות נוספות הדורשות הבהרה בהמשך לתסקיר שירות המבחן האמור מיום 5.11.15. תחילה, טען ב"כ הנאשם כי הוא שוחח עם העובדת הסוציאלית והיא הבהירה שתי הבהרות. לגבי שימוש של הנאשם באלכוהול מסרה כי שוחחה עם קצינת המבחן לפי מספר חודשים והבהירה לה כי לפני חמש שנים בני משפחתו של הנאשם העלו בפניה חשש לא מבוסס לבעיית אלכוהול מצדו של הנאשם, אולם היא לא זיהתה בעיה שכזו. על כן, לדברי ב"כ הנאשם דבריה אלה של העובדת הסוציאלית עומדים בסתירה משמעותית עם האמור בתסקיר. באשר לטיפול פרטני, העובדת הסוציאלית סיכמה עם קצינת המבחן כי הנאשם יטופל אצל קצינת המבחן ואם תהיה בעיה קצינת המבחן תפנה אליה. אולם קצינת המבחן לא פנתה אליה.

באשר לשרידי הסם שנמצאו בשתן של הנאשם, טען ב"כ הנאשם באשר לסם מסוג קוקאין כי מהאמור בתסקיר המשלים עולה ספק לזכותו של הנאשם באשר לתוצאות החיוביות בבדיקת השתן ולא ברור מדוע עובדה זו לא צוינה בתסקיר הראשון. באשר לסם מסוג אקסטזי שנמצא בשתן של הנאשם טען ב"כ הנאשם כי לא ברורה לו הטענה כי בדיקות השתן אשר נעשו לנאשם תקפות במלואן שהרי הוא הציג בפני שירות המבחן מידע שאינו חסוי מתסקיר שירות מבחן אחר, ממנו עולה כי תוצאות חיוביות של שרידי סם מסוג אקסטזי יכולות להיות מושפעות מסוגי מאכלים שונים. לפיכך, ב"כ הנאשם ביקש תסקיר משלים אשר יבהיר את טענותיו.



16. תסקיר שירות מבחן משלים בעניינו של הנאשם התקבל ביום 29.12.15 וממנו עולה כי מדיווח עדכני של מנחות קבוצה הטיפולית לעצורי בית הנאשם מתמיד להגיע למפגשים הקבוצתיים והן התרשמו מהתקדמותו ומכך ששיתף פעולה בקבוצה. ביום 27.12.15 החל הנאשם להשתתף בקבוצה בסדנת "חוק ומשפט" מטעם שירות המבחן וממרכזת הסדנא נמסר כי הנאשם הגיע בזמן לסדנא והשתתפותו הייתה חיובית. בנוסף, הנאשם המשיך למסור בדיקות סדירות לאיתור שרידי סם, אשר נמצאו נקיות.

אשר לשאלות ההבהרה שעלו על ידי ב"כ הנאשם, שירות המבחן שב וחזר על דבריו לעניין צריכת האלכוהול של הנאשם בתסקירו הקודם מיום 12.10.14. עוד הוסיפה קצינת המבחן כי ביום 2.8.15 הנאשם שבר את אפו ופונה לבית חולים. מהמסמכים הרפואיים אותם הציג הנאשם בפני קצינת המבחן עלה כי הנאשם הגיע לבית חולים כאשר הוא היה תחת השפעה של אלכוהול ולא זכר מה קרה. וכשם שעולה מרישומי הפלילי של הנאשם, נפתח לנאשם בתאריך זה תיק בו הוגש כתב אישום נגדו בגין הפרת הוראה חוקית, איומים ותקיפה סתם. על כן, אין באפשרות קצינת המבחן לקבוע כי לנאשם אין כיום בעיה של צריכת אלכוהול.

ביחס להשתלבותו של הנאשם בטיפול, בתחילת המפגשים של שירות המבחן עם הנאשם, הנאשם שלל צורך בהתערבות טיפולית. לאחר מכן שולב הנאשם בטיפול במסגרת שירות המבחן, אשר כלל השתתפות בקבוצה טיפולית לעצורי בית, מעקב פרטני ומסירת בדיקות לאיתור שרידי סם. התרשמות שירות המבחן הייתה כי לאורך ההתקשרות הנוכחית של הנאשם עם שירות המבחן, הנאשם עושה מאמצים ומגלה יכולת טובה להתבוננות במצבו, ללקיחת אחריות אישית לעבירה ולהפקת לקחים. ביחס לבדיקות לאיתור שרידי הסם נמסר משירות המבחן כי התייחסו לכך בהרחבה בתסקיר מיום 5.11.15 וציינו כי במהלך התקופה האחרונה הנאשם מסר באופן סדיר בדיקות נקיות משרידי סם.

לסיכום, קצינת המבחן שבה על המלצת שירות המבחן בתסקיר מיום 12.10.15 לענישה התומכת שיקום הכוללת העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, מאסר שירוצה בעבודות שירות, ומאסר מותנה.

17. בחוות דעת שנערכה על ידי הממונה לעבודות שירות מיום 20.12.15 נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

טיעוני הצדדים לעונש

18. ב"כ המאשימה סבר כי חומרת העבירות כשלעצמן וחומרתן המיוחדת במקרה דנן העולה ממספר העסקאות שעשה הנאשם, מכמויות הסם שמכר במסגרתן ומהסכומים הגבוהים יחסית שקיבל עבורן - מחייבת להטיל על הנאשם עונש של מאסר שירוצה מאחורי סורג ובריח. לדבריו, מתחם העונש ההולם לכל אישום של סחר בסם מסוכן נע בין 12 חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה הדגיש כי הנאשם ביצע שתי מכירות בתקופה קצרה וכי מכירת הסם הייתה תוך זמן קצר מרגע שיצר קשר עם הסוכן, דבר המעיד על נגישותו הגבוהה של הנאשם לסם. זאת ועוד, ב"כ המאשימה הדגיש כי הסם נמכר לסוכן תוך תיאום טלפוני תמורת סכום נכבד עבור כל עסקה ובנוסף ביקש הנאשם עוד סכום של 100 ₪ עבור כל נסיעה במונית. היינו, פעולות אלה מעידות על נגישות הנאשם לסם, הקלות בהחזקת הסם וביכולת לספקו לאחרים, כך שהנאשם ראה בסחר בסמים משלח יד.

19. ב"כ המאשימה ביקש לתת דגש לערכים המוגנים שנפגעו במקרה זה קרי הפגיעה בחברה כתוצאה



מסחר ומשימוש בסמים. עוד ציין בדבריו כי בתי המשפט עמדו לא אחת על הצורך במיגור התופעה וענישתם הקשה של כל מי שנותן יד לשרשרת אספקת הסם. על אחת כמה וכמה כאשר מדובר במי שסוחר בסם. ב"כ המאשימה הפנה לפסיקה בעפ"ג 39844-08-13 לתמיכה בטענותיו באשר לקביעת מתחם עונש הולם לכל אישום בנפרד במסגרת עבירה זו, נוכח העובדה כי אין מדובר במכלול אחד של מעשים. כמו כן הגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו לעניין מתחם העונש ההולם את המעשים.

20. ב"כ המאשימה סבר כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן בשל התנהלות הנאשם לאורך כל התקופה כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן ומאחר שבבדיקת השתן של הנאשם נמצאו שרידי סם אקסטזי. לדברי ב"כ המאשימה, הבעת המוטיבציה של הנאשם לטיפול כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן אין בה הליך שיקומי אמיתי כי הוא עושה זאת על מנת להימנע ממיצוי הדין עמו. הנאשם לא עבר כל הליך שיקום ולכן אין לחרוג בעניינו ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום. עוד ביקש ב"כ המאשימה לתת משקל מרכזי לשיקולי גמול והרתעה ולדחות מפניהם את נסיבותיו האישיות של הנאשם, לדידו הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות אינו עונש מרתיע דיו וכידוע בעבירות של סמים מסוכנים האינטרס הציבורי ושיקולי הגמול וההרתעה בעלי מעמד בכורה וגוברים על השיקולים האינדיבידואליים.

21. אשר לעונש המתאים, ב"כ המאשימה ציין כי בשל העדר עבר פלילי, בשל גילו הצעיר והודאתו יש למקם את הנאשם בכל אישום ברף התחתון של המתחם ולהעמיד את העונשים במצטבר אחד לשני. בנוסף יש להטיל על הנאשם מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה מיום השחרור מהמאסר, פסילה על תנאי, קנס משמעותי של 5,000 ₪ ופיצוי למשטרת ישראל בסכום הכסף של העסקאות.

22. ב"כ הנאשם סבר כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של שירות לתועלת הציבור לבין עונש של מאסר בפועל אשר ירוצה בעבודות שירות. ב"כ הנאשם ביקש לראות בשני האישומים אירוע אחד ולקבוע מתחם אחד לכל העבירות, מאחר שכל העסקאות בוצעו ברצף זמן ונוכח זהות המעורבים בכל עבירה.

23. ב"כ הנאשם התייחס בטיעוניו לנסיבות ביצוע העבירות מהן ניתן ללמוד על היותו של הסוכן המשטרתי סוכן מדיח ולעובדה כי מדובר בסחר בסם קל שבוצע רק מול הסוכן ולא מול לקוחות נוספים. בהקשר לביצוע העסקאות הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי רווחיו של הנאשם היו רווחים זעומים בלבד עבור כיסוי ההוצאות של העברת הסמים לסוכן.

24. ב"כ הנאשם הדגיש כי אין מדובר בעבירות סחר בסמים במדרג חומרה גבוה, משום שמדובר במקרה של סחר בסם מול סוכן, כאשר הייתה הכרות מוקדמת בין הנאשם לסוכן והסוכן פנה מיוזמתו אל הנאשם ויצר עמו קשר על מנת שהנאשם ישיג לו סמים מבלי שהיה לו מידע מודיעיני לגביו. בכדי לרצות את הסוכן, השיג הנאשם עבורו את הסם מסוחר אליו נסע יחד עם הסוכן וזאת כאמור על פי הצהרת ב"כ המאשימה בפרוטוקול מיום 16.3.15. עוד הדגיש ב"כ הנאשם כי הנאשם לא תכנן את ביצוע העבירה והסוכן גרם לנאשם להגיע לידי ביצוע העבירה על ידי ניצול ההכרות שלו עם הנאשם. עוד טען ב"כ הנאשם כי לנאשם לא הייתה שליטה בלעדית על הסם נוכח העובדה כי לא החזיק בסם ולא הייתה לו נגישות להשגת הסם בכוחות עצמו ועל כן לא יכול היה להיגרם על ידו נזק מהפצת הסם. לדידו, בשל נסיבות אלו, העבירות בהם הואשם הנאשם, ללא ספק יכולות להיחשב אף כעבירות של תיווך./

25. ב"כ הנאשם הפנה לתיקון 113 לחוק העונשין הקובע כי בית המשפט יוכל לחרוג ממתחם העונש



לצורך שיקום וטען כי מתסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי יש התקדמות משמעותית בהתנהגותו של הנאשם, הנאשם סיים השתתפות בהליך טיפול קבוצתי, הגיע למפגשים ושיתף פעולה. עוד השתתף בסדנה לשליטה בכעסים והיום הוא לקראת סיום סדנת חוק ומשפט.

26. אשר לטענה של שירות המבחן לגבי התמכרותו של הנאשם לאלכוהול בתסקיר מיום 12.10.15, ב"כ הנאשם הגיש את מסמך **נ/5** המעיד כי שירות המבחן התבסס בטענתו על שיחתה של העובדת הסוציאלית עם אחותו של הנאשם אשר נערכה בשנת 2010 ומעבר לשיחה זו לא היו לעובדת הסוציאלית עדויות לטענה זו.

27. אשר לטענה של שירות המבחן כי נמצאו שרידי קוקאין בשתן של הנאשם כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן מיום 12.10.15, הגיש ב"כ הנאשם את מסמך **נ/1** אשר בשלו חזרה בה קצינת המבחן מטענה זו וציינה בתסקיר מיום 5.11.15 כי מהמעבדה נמסר, שאין אינדיקציה מספקת להעיד אם הנאשם השתמש בסם אם לאו ויש לתת לו ליהנות מהספק.

28. אשר לטענה של שירות המבחן בתסקיר מיום 12.10.15 על הימצאות שרידי הסם אקסטזי בשתן של הנאשם שב וחזר ב"כ הנאשם כי לא ניתנה הבהרה מספקת על כך על אף ההוכחה שהביא מתסקיר שירות מבחן שנערך לנאשם אחר, שם הובהר כי אינדיקציה להמצאות שרידי סם אקסטזי יכולים לנבוע אף מסוג אוכל מסוים אותו אכל הנאשם.

29. אשר לטענת שירות המבחן בדבר כשל בטיפולים קודמים שעבר הנאשם, טען ב"כ הנאשם כי ישנה התקדמות בטיפול של הנאשם, לאור האמור בתסקיר מיום 19.12.15.

30. אשר לעונש המתאים, ב"כ הנאשם ביקש להמשיך בהליך השיקום שעבר הנאשם וכי בית המשפט יסתפק בימי מעצרו של הנאשם או לכל היותר יטיל עונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות וכן עונש של מאסר על תנאי. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם נטל אחריות למעשיו ושיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, כמו כן הדגיש את מאמציו של הנאשם לחזור למוטב. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב הן בתקופת המעצר של 48 יום בה שהה הנאשם ובהמשך בתקופת מעצר הבית למשך חודש וחצי, והתנאים המגבילים בהם שווה הנאשם עד היום. ב"כ הנאשם הדגיש את מסכת חייו הקשה של הנאשם כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם איבד את אמו בגיל צעיר (**נ/4**) וכן הדגיש את בעיותיו הרפואיות (**נ/1, נ/3**).

31. אשר לעונש הקנס, ביקש ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם קנס בסכום נמוך מסכום ההפקדה לאור המצב הכלכלי העגום בביתו של הנאשם. אשר לשאלת הפיצוי, טען ב"כ הנאשם כי הסכום שהנאשם הרוויח בסופו של דבר לעומת הסוחר הוא זעום ויש לבקש את השבת הסכום מהסוחר.

32. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וקיבל עליהם אחריות. הנאשם ביקש להתחיל מבראשית, ולאפשר לו לנצל ההזדמנות לשפר את חייו, לאור התמדתו בהליך השיקום.

מתחם העונש ההולם

33. בהתאם לתיקון 113 לחוק, יש לקבוע תחילה, האם עסקינן באירוע אחד או במספר אירועים. בית משפט העליון דן בשאלה האמורה והדעות חלוקות ביחס לשאלה זו. גישה אחת היא גישתם של כב'



השופטת ברק-ארז וכב' השופט פוגלמן בע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (מיום 29.10.2014) (להלן: "ע"פ ג'אבר") לפיה ניתן לטעון כי כל העבירות בהן הורשע הנאשם במסגרת כתב האישום מהוות אירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם אחד כולל של ענישה הולמת. גישה שניה היא גישתם של כב' השופט דנציגר בע"פ ג'אבר וגישתו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 27.8.2014) לפיה אף שמדובר בעבירות שבוצעו על רקע מסכת נסיבות משותפת, משניתן להפריד בין המעשים יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאירועים.

34. "מבחן הקשר ההדוק" אומץ בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29/10/14) והפסיקה שבעקבותיו (ע"פ 4316/13 מדינת ישראל נ' חג'אמה (מיום 30/10/14), ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מד"י (מיום 29/12/14), ע"פ 4289/14 חנונה וברבי נ' מדינת ישראל (מיום 21/1/15) ורע"פ 4760/14 אדוארד קיסלמן נ' מדינת ישראל (מיום 7/5/15)) ואף לאחרונה בע"פ 1261/15 מד"י נ' יוסף דלאל (מיום 3/9/15), שם קבע כב' השופט סולברג בפסקה 22 מבחני עזר לבחינת הקשר ההדוק.

"כדילעמודעלעוצמתהקשרשבין העבירותשומהעלביהמשפטלעמודעלנסיבותיהועובדותיהשלה ענייןשלפניו, ולבחוןאםישבהןכדילהצביעעללקשרהדוקבין העבירות. נסיבותעובדותיהשלהמהוות "מבחינעזר" לקביעתעוצמתהקשר. במסגרתזוניתן לבחון, למשל, האםביצועןשל העבירותמאופיין בתכנון; האםניתן להצביעעלשיטתיותבביצועהעבירות; האםהעבירותהתרחשו במסגרתמיכונתשלזמןאומקום; האםביצועהשלעבירהאחתנועדלאפשראתביצועהשלעבירהאחרתאואתההימלטותלאחרביצוע עה, וכיוצאבאלונסיבותעובדותיה. קיומהשלנסיבהאחתאויותרמנסיבותאלו (ואיןזרשימהסגורה) עשולהעידעלקשרהדוקבין העבירותהשונות, המלמדכיבאירועאחדעסקין. בבחינתהנסיבותהעו בדתיות, מןההכרחלביהמשפטלהעמידלנגדעיניואתהשאלההאםהשקפהעל העבירותכעלכמהא ירועיםתהאמלאכותית, באופןשיגרעממהותהענייןבכללותו, אושלאישקףאתסיפורהמעשהכהווי תו."

35. מצאתי כי במקרה שלפני, היות ומדובר ברצף אירועים שהתרחשו בתקופה של כחודש וחצי, בנסיבות דומות, באותם מעורבים, והאינטרס החברתי המוגן הוא זהה, אקבע מתחם אחד, המביא לידי ביטוי את העובדה שמדובר בריבוי מעשים ובריבוי עבירות.

36. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

37. הערך החברתי שנפגע מביצוע המעשים הוא פגיעה בשלום הציבור ובסדר הציבורי, שכן להפצת הסם השלכות חברתיות וכלכליות. עסקין בעבירות המגבירות פשיעה ויצרות מעגלי עבריינות בתחום הרכוש הסמים והאלימות.

38. בע"פ 6747/11 מדינת ישראל נ' מערוף אבו ריקק (טרם פורסם) [מיום 3.1.13] חזר בית משפט



העליון והדגיש את החומרה הטמונה בעבירות הקשורות בסמים והנזק הרב אשר הן גורמות לחברה. בית המשפט העליון הפנה להלכה שנקבעה בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], (22.6.2010):

"הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכול, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים..."

(שם, בפיסקה 10, וראו גם, ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 24.7.2011); ע"פ 5765/10 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 5.6.2011); ע"פ 3570/09 אבו עמרה נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 3.5.2010)).

39. עמדת בית המשפט העליון וכן העובדה שהמחוקק קבע לצד עבירת סחר בסמים עונש מאסר של 20 שנה מלמד על כך כי מדובר בערך חברתי ממעלה ראשונה. במקרה שבפני כתב האישום הוגש לבית משפט השלום ולכן העונש הקבוע לצד כל אחת מעבירות בהן הורשע הנאשם הוא עד 7 שנות מאסר.

40. מנסיבות אישומים אלה עולה כי הנאשם בשני מועדים שונים בהפרש של חודש וחצי מכר לסוכן חשיש בכמות שאינה זעירה בתמורה לסכומי כסף גבוהים. אמנם הסוכן ביוזמתו פנה לנאשם ללא שהיה לו מידע מודיעיני לגביו (עובדה אשר אינה שנויה במחלוקת בין הצדדים) אך הנאשם סיפק את הסמים לסוכן תוך זמן קצר מרגע הדרישה ונראה כי הם היו נגישים לו. יש לציין כי אין מדובר במקרי סחר אקראיים, אלא מתוכננים, חוזרים ונשנים, שהרי מעובדות כתב האישום עולה כי העסקאות נעשו בעקבות תאום טלפוני וקביעת מקום מפגש בין הנאשם לסוכן: תחילה לאור ההכרות המוקדמת ביניהם הם דיברו על אפשרות לעסקת סמים, כשבוע לאחר מכן התקשר הנאשם אל הסוכן ועדכן אותו על כך "שיש כיוון" שיוכל לקבל סמים, אולם לא חזר אל הסוכן באותו יום אלא רק לאחר שבוע, עת התקשר אל הסוכן והם קבעו להיפגש ביניהם. לפיכך, ניתן להבין כי אם הנאשם לא היה מעוניין למכור לסוכן את הסם והסוכן הדיח אותו לכך לפי טענת ב"כ הנאשם, אזי הנאשם לא היה יוצר עם הסוכן קשר פעמיים מבלי שהסוכן יצר עמו קשר לאחר שיחתם הראשונה.

מנגד יש להתחשב בסוג הסם (חשיש) אותו סיפק הנאשם בכל עסקה, שאינו נמנה על הסמים המוגדרים כסמים קשים. עוד התחשבתי ברווח השולי של הנאשם מכל עסקה, שהרי הסכומים ששולמו הועברו לסוחר והסכומים שקיבל הנאשם נועדו לשם כיסוי ההוצאות של העברת הסמים לסוכן (עובדה שאינה שנויה במחלוקת והוסכמה בין הצדדים) כך שניתן לראות מנסיבות האישומים כי העבירות הם על גבול עבירות התיווך.

41. בהתחשב בכל אלה אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נסיבות אלה הוא בין שלושה חודשי מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים

42. לחומרה, אשקול את העובדה כי הנאשם חזר על המעשים בשני מועדים שונים, עובדה המלמדת על כך כי אין מדובר באירוע חד פעמי.



43. עוד אתחשב בכך שבעבירות מסוג זה יש לתת דגש הן לצורך בהרתעת הרבים והן בהרתעת הנאשם ולעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון על הצורך במלחמה בתופעה ובמיגורה, תוך הטלת עונשים מרתיעים:

ברע"פ 6373/06 מדינת ישראל נגד עווד אלנשמי (טרם פורסם) מיום 6.9.2006 - נקבע כי:

"כאשר בעבירות סמים עסקינן,

לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת וכחברה להיאבק בנגעה סמים. פן חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבחרים לעסוק בסחר בסמים."

44. לקולא אשקול את גילו הצעיר של הנאשם, את מצבו הבריאותי, את העובדה כי הנאשם לקח אחריות למעשיו, הביע חרטה וחסך זמן שיפוטי משמעותי. נתתי אף משקל מסוים לקולא לעובדה כי אין בעברו של הנאשם הרשעות בעבירות סחר בסמים, ונתתי דעתי לעובדה כי הנאשם לא הואשם והורשע במכירת סמים למספר לקוחות אלא לסוכן בלבד. עוד שקלתי את נסיבותיו האישיות הלא פשוטות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן, ואת שאיפתו של הנאשם לשוב ולתפקד באופן נורמטיבי ונראה כי לנאשם הכוחות לעשות כן, כפי שהוכיח בהשתתפותו בטיפול קבוצתי לעצורי בית, בהשתלבותו בסדנת "חוק ומשפט" ובהתמדתו בעבודה עם אביו. עוד עלה מתסקיר שירות המבחן המשלים מיום 29.12.15 כי במהלך החודשים האחרונים הוא מסר בדיקות נקיות משרידי סמים ועל כן לא נתתי משקל של ממש למציאת שרידי סם מסוג אקסטזי שנמצאו בבדיקתו מיום 9.8.15. עוד אתחשב בכך שהנאשם שהה במעצר במשך 48 יום כאשר תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, לאחר מכן שהה במעצר בית מלא כחודש וחצי ובהמשך ועד היום למשך שנה נוספת שווה בתנאים מגבילים.

45. כאשר אני שוקלת את הנסיבות לחומרה ולקולא ובשים לב מחד לכך שבית המשפט העליון קבע כי בעבירות של סחר בסמים יש לתת משקל בכורה לשיקולי גמול והרתעה, ומאידך בהתחשב בהליך הטיפול שעבר הנאשם מאז מעצרו, ובחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, החלטתי שלא למצות עמו את הדין ולהטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם כדלהלן:

א. 6 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו (11.11.14-28.12.14) שירוצו בעבודות שירות. הממונה על עבודות השירות יגיש בתוך 30 יום הודעה על מקום עבודות השירות ועל המועד שבו על הנאשם להתחיל את ריצוי עבודות השירות.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. 6 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת סמים.

ד. קנס בסך ₪ 4,000 או 40 ימי מאסר תחתיו, הקנס יקוזז מההפקדה.



אשר הפקיד הנאשם במסגרת הליכי המעצר בתיק זה והיתרה תושב לנאשם.

ה. נוכח חלקו של הנאשם בביצוע העבירה לא מצאתי להטיל פיצוי.

ניתן צו להשמדת המוצגים.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ז' אדר ב' תשע"ו, 17 מרץ 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.